

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de
voorzieningenrechter) van 11 maart 2010 in zaak nrs. 10/1795 en 10/1798
in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 januari 2010 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Hent
lid van de enkelvoudige kamer

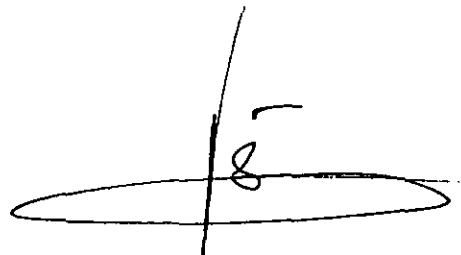
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

345.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 10 / 1798 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 1795 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 11 maart 2010

in de zaak van:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde: mr. R. Veerkamp, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister van Justitie, voorheen de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Agtersloot, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Op 1 juli 2009 heeft verzoekster een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij bestreden besluit van 14 januari 2010 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Tsjechoë verantwoordelijk is voor de behandeling daarvan.
- 1.2 Bij brief van 14 januari 2010 heeft verzoekster tegen dit besluit beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van diezelfde datum is verzocht een voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten totdat de rechtbank in beroep heeft beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 5 februari 2010.
- 1.3 Verweerder heeft op 23 februari 2010 een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 4 maart 2010. Verzoekster en haar gemachtigde zijn, met voorafgaand bericht, niet ter zitting verschenen. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige

zaaknummers: AWB 10 / 1798
AWB 10 / 1795

2

---

voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna de Verordening).
- 2.5 Tsjechië heeft op 24 september 2009 het overnameverzoek op grond van artikel 9, vierde lid, Verordening aanvaard.
- 2.6 Verzoekster stelt dat zij niet kan worden overgedragen aan Tsjechië. Zij voert daartoe aan dat zij gehuwd is met een Nederlander, en hoewel zij thans van hem wenst te scheiden, volgt hieruit dat zij slechts op doorreis was naar Nederland. De echtscheidingsprocedure zal in Nederland worden aangespannen. Daarnaast vreest verzoekster dat de autoriteiten van Tsjechië haar zullen uitzetten naar Irak terwijl zij in Irak problemen heeft met haar familie en vanwege haar christelijk geloof. Daarbij komt dat de Tsjechische asielprocedure niet met voldoende waarborgen is omkleed, nu Tsjechië de internationale verdragen niet altijd naleeft. Verzoekster meent dat Nederland haar asielverzoek in behandeling moet nemen.
- 2.7 Verweerder stelt zich op het standpunt dat, nu gebleken is dat verzoekster geen procedure tot machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) heeft opgestart en zij zelf aangeeft niet bij haar echtgenoot te willen blijven, er geen basis is voor Nederland om op grond van artikel 7 juncto artikel 15 Verordening in overweging te nemen de asielaanvraag aan zich te trekken. De stelling van verzoekster dat haar echtgenoot de reis naar Nederland heeft geregeld en ook met haar is mee gereisd en dat daaruit volgt dat zij de intentie heeft gehad in Nederland asiel aan te vragen, maakt dit niet anders. De intentie van de asielzoeker is niet bepalend voor de vaststelling van het verantwoordelijke land. Voorts heeft verzoekster aangetoond noch aannemelijk gemaakt dat er concrete aanwijzingen zijn dat Tsjechië de verdragsbeginselen van het EVRM en het Vluchtelingenverdrag, bij welke verdragen Tsjechië partij is, niet zou naleven, aldus verweerder.
-

zaaknummers: AWB 10 / 1798
AWB 10 / 1795

3

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 Niet in geschil is dat verzoekster is gehuwd met die bij beschikking van 29 maart 1996 hier te lande is toegelaten als vluchteling en in 1998 de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen. Verzoekster heeft over haar huwelijk tijdens het eerste gehoor het volgende verklaard. Toen zij in 2009 in Nederland aankwam, heeft zij vernomen dat haar echtgenoot eveneens met twee andere vrouwen is gehuwd en dat hij bij een van die vrouwen een kind heeft. Sindsdien wil verzoekster geen contact meer met haar echtgenoot en wenst zij van hem te scheiden. Voorts bevindt zich in het dossier een verklaring d.d. 21 juni 2009 van de organisatie Al Haqiqa die de belangen van verzoeksters echtgenoot behartigt. Daaruit blijkt dat verzoeksters echtgenoot zich op het standpunt stelt dat verzoekster hun huwelijk heeft misbruikt en dat hij het voornemen heeft tegen haar een strafrechtelijke zaak aan te spannen.
- 2.9 Ingevolge artikel 7 van de Verordening is de lidstaat die een gezinslid van de asielzoeker heeft toegelaten als vluchteling, verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek, ongeacht of het gezin reeds in het land van oorsprong was gevormd en mits de betrokkenen dat wensen.
- 2.10 Blijkens het door verweerder gevoerde beleid, neergelegd in C3/3.2.3.5 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc), wordt artikel 7 van de Verordening verruimd toegepast, in die zin dat hieronder wordt verstaan de vreemdeling die in het bezit is van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd die is verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b, c of d, Vw.
- 2.11 Uit het voorstel van 26 juli 2001 ingediend door de Commissie van de Europese Gemeenschappen ten aanzien van de Verordening, blijkt dat artikel 7 van de Verordening is bedoeld ter bescherming van de eenheid van het gezin en dat deze bepaling voortkomt uit de idee dat de gezinsleden van een vluchteling zelf ook aan bedreiging kunnen blootstaan in hun land van herkomst. De lidstaat die de vluchteling bescherming biedt, kan dan het best beoordelen in hoeverre de angst voor vervolging van gezinsleden gerechtvaardigd is.
- 2.12 Gelet op voormelde toelichting, ziet artikel 7 van de Verordening op een situatie waarin het gezin bij elkaar wenst te blijven en de eenheid van het gezin beschermd moet worden. Verzoekster wil echter, blijkens voormelde verklaring in het eerste gehoor, juist niet bij haar echtgenoot blijven. Onder deze omstandigheden ziet de voorzieningenrechter, daargelaten of artikel 7 van de Verordening ook van toepassing is op personen die hier te lande zijn toegelaten als vluchteling en vervolgens zijn genaturaliseerd, geen aanleiding te oordelen dat ingevolge artikel 7 van de Verordening Nederland in plaats van Tsjechië verantwoordelijk moet worden gehouden voor de behandeling van het asielverzoek van verzoekster. De beroepsgrond slaagt dan ook niet.
- 2.13 Ingevolge artikel 15, eerste lid, van de Verordening kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden.

zaaknummers: AWB 10 / 1798
AWB 10 / 1795

4

- 2.14 In C3/2.3.6.3 van de Vc is neergelegd in welke gevallen verweerder gebruik maakt van de discretionaire bevoegdheid, voortvloeiend uit artikel 15 van de Verordening, om een asielerzoek onverplicht aan zich te trekken. De voorwaarde in dit beleid die hier van belang is, staat vermeld onder b. Daar is aangegeven dat voor toepassing van dit beleidskader de definitie van 'gezinsleden' in de zin van artikel 2, aanhef en onder i, van de Verordening van toepassing is.
- 2.15 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is verzoekster geen gezinslid als bedoeld in artikel 2, onder i, van de Verordening, nu het gezin niet reeds in het land van herkomst bestond. Daar komt bij dat thans in het geheel geen sprake is van een gezinssituatie nu verzoekster niet bij haar echtgenoot wil blijven. Het beroep op artikel 15, eerste lid, van de Verordening slaagt derhalve evenmin.
- 2.16 Voorts doet verzoekster een beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder. Zij betoogt dat er concrete aanwijzingen zijn dat Tsjechië zijn internationale verplichtingen niet nakomt.
- 2.17 Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de Verordening voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, verweerder een bij hem ingediend asielerzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.
- 2.18 De voorzieningenrechter overweegt in dit verband dat er in zijn algemeenheid van uitgegaan mag worden dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Tsjechië anders is.
- 2.19 Verzoekster is hierin niet geslaagd, nu zij op geen enkele wijze heeft onderbouwd dat zij bij aankomst in Tsjechië door de autoriteiten zal worden teruggestuurd naar Irak. De stelling dat Tsjechië de internationale verdragen niet goed naleeft en dat de asielerprocedure aldaar niet met voldoende waarborgen is omkleed, is evenmin onderbouwd. Voorts zijn er geen concrete aanwijzingen om te veronderstellen dat Tsjechië haar verdragsverplichtingen niet nakomt en dat er om die reden aanleiding is te oordelen dat verweerder onverplicht het asielerzoek van verzoekster aan zich had dienen te trekken.
- 2.20 Gelet op het voorgaande dient het verzoek een voorlopige voorziening te treffen te worden afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.21 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

0238883974

ST-2-004

16:04:24

11-03-2010

5/6

zaaknummers: AWB 10 / 1798
AWB 10 / 1795

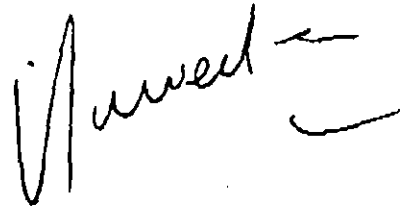
5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F. Miedema, voorzieningenrechter, en op 11 maart 2010 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A.A. van der Meijden, griffier.

Afschrift verzonden op: 11 MRT 2010

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor een enkelend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

J A P A J O E
advocatenkantoor

mr. h.k. jap-a-joe
advocaat
candidaat notaris
mr. r. veerkamp
mr. h.s.k. jap-a-joe
mr. c.t.w. van dijk
advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1 8 MRT 2010	
ZAAKNR.	2010 02678
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

utrecht,

18 maart 2010

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per post en per fax: (070) 365 1380

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende in het UC te Schiphol, ter zake dezer domicilie kiezende te Utrecht, Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat mr. R. Veerkamp, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

Dat zij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, d.d. 11 maart 2010. Een kopie van de uitspraak gaat hierbij (productie 1).

dat de zaak betreft: asiel;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellante, geboren op _____ vreemdelinge van Iraakse nationaliteit;

dat appellante zich met de bestreden uitspraak niet kan verenigen en daartoe de navolgende grief formuleert:

VAR A VOG
advocatenkantoor

GRIEF I

Ten onrechte overweegt de rechtbank sub 2.15:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is verzoekster geen gezinslid als bedoeld in artikel 2, onder i, van de Verordening, nu het gezin niet reeds in het land van herkomst bestond. Daar komt bij dat thans in het geheel geen sprake is van een gezinssituatie nu verzoekster niet bij haar echtgenoot wil blijven".

Toelichting:

Ingevolge artikel 2, aanhef en onder i, i), van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 dient onder een gezinslid onder meer te worden verstaan: "(...) voorzover het gezin reeds in het land van herkomst bestond (...) de echtgenoot van de asielzoeker (...)".

Vast staat dat appellante is gehuwd met (zie overweging 2.8). Het huwelijk vond plaats op Irak, hetgeen moge blijken uit het 'marriage contract' welke zich in de processtukken bevindt. Een kopie treft u gemakshalve bijgaand aan (productie 2).

Appellante heeft over haar huwelijk verklaard dat haar echtgenoot een week na de voltrekking van het huwelijk naar Nederland is gereisd (rapport van eerste gehoor d.d. 2 juli 2009, pagina 3).

Uit voornoemd marriage contract blijkt voorts dat appellante en haar echtgenoot op 9 oktober 2008 tezamen bij de rechtbank te zijn verschenen teneinde hun huwelijk in te schrijven.

Uit deze gegevens blijkt dat het gezin van appellante met haar echtgenoot reeds bestond in het land van herkomst zodat het oordeel van de rechtbank onjuist is en in strijd met bovengenoemde Verordening.

Appellante is mitsdien gezinslid van een asielzoeker zodat ingevolge artikel 7 van de bovengenoemde Verordening Nederland verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Ook is het bepaalde in artikel 15 van de Verordening voornoemd zoals nader uitgewerkt in C3/2.3.6.3 van de Vc van verweerder van

JAAR A JOE
advocatenkantoor

toepassing. De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat dit laatste niet het geval is.

Sub 2.8 in het a quo is vermeld dat de echtgenoot van appellante bij beslissing van 29 maart 1996 in Nederland is toegelaten als vluchteling.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en voor zover mogelijk zelf in de zaak te voorzien door het oorspronkelijk beroep alsnog gegrond te verklaren zulks met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure in beide instanties redelijkerwijs heeft moeten maken.

advocaat-gemachtigde

